

Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

BM-WP.050.29.2025.KP

\$Id_pisma

Warszawa, 11-04-2025

Dotyczy: odpowiedzi na pismo z 17 lutego 2025 r. Przewodniczącej Parlamentarnego Zespołu „Rodzice dla klimatu”,

Data wpływu pisma do Ministerstwa Klimatu i Środowiska: 17.02.2025 r.

Pani
Alicja Chybicka
Przewodnicząca
Parlamentarnego Zespołu „Rodzice dla klimatu”
Kancelaria Sejmu RP

Szanowna Pani Przewodnicząca,

w nawiązaniu do pisma z 17 lutego 2025 r. w sprawie zagadnień poruszanych podczas posiedzenia Parlamentarnego Zespołu „Rodzice dla klimatu”, poniżej przekazuję odpowiedzi na zawarte w niej pytania.

- Zgodnie z programem wyborczym „100 konkretów na pierwsze 100 dni rządów”** złożono obietnicę wprowadzenia 0% VATu na transport publiczny, aby obniżyć ceny biletów dla Polaków, jednak obietnica ta nie została zrealizowana. Argumentem za wprowadzeniem tego rozwiązania nie są jedynie kwestie społeczne, ale również społeczne i środowiskowe. Zwiększenie atrakcyjności cenowej transportu zbiorowego przyczynia się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, które w sektorze transportowym pozostają bardzo wysokie oraz zanieczyszczeń powietrza. Zgodnie ze stanowiskiem Rady do spraw Zdrowia Publicznego w sprawie „Międzyresortowych działań na rzecz ograniczenia wpływu zanieczyszczenia powietrza i zmiany klimatu na zdrowie” działaniem priorytetowym określonym w punkcie 5 jest redukcja wpływu emisji z transportu na zdrowie m.in. przez rozwój transportu publicznego. Czy MKiŚ, jako ministerstwo współpracujące przy tym priorytecie, podejmuje działania i rozmowy z resortem finansów, aby wprowadzić 0% VAT na transport publiczny ze względu na potencjał tego rozwiązania w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych z sektora transportowego i poprawę jakości powietrza?

Uprzejmie informuję, że zagadnienia związane z opodatkowaniem transportu publicznego leżą w kompetencjach Ministra Infrastruktury i Ministra Finansów.

Należy jednak podkreślić, że ograniczenie emisji gazów cieplarnianych stanowi jedno z ważniejszych zagadnień, którymi zajmuje się resort klimatu i środowiska. Czysty transport publiczny stanowi filar strategii rozwoju elektromobilności w Polsce. W zakresie zeroemisyjnego transportu publicznego, Ministerstwo Klimatu i Środowiska (MKiŚ) aktualnie prowadzi działania polegające m.in. na:

- współpracy z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) a także na zapewnieniu środków oraz realizacji programu priorytetowego Zielony Transport Publiczny (od 2021 r.), który ma na celu wsparcie miast w wymianie floty autobusowej na autobusy zeroemisyjne,
- tworzeniu regulacji wspierających rozwój zeroemisyjnej mobilności, w tym transportu zbiorowego m.in. przepisów w zakresie zasad wdrażania i funkcjonowania stref czystego transportu (SCT). Głównym celem SCT jest m.in. promocja transportu zbiorowego w stosunku do transportu indywidualnego i kreowanie prośrodowiskowych postaw wśród społeczeństwa.

2. **Z uwagi na bardzo powszechną praktykę odwożenia dzieci do szkoły indywidualnym transportem jednym z miejsc, w którym dzieci są najbardziej narażone na oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza i czynników kancerogennych pochodzących z transportu jest właśnie otoczenie szkoły. Mając na uwadze punkty 1 oraz 2 Stanowiska Rady do spraw Zdrowia publicznego w sprawie „Międzynarodowych działań na rzecz ograniczenia wpływu zanieczyszczenia powietrza i zmiany klimatu na zdrowie, tj. zapewnienie szeroko dostępnej informacji o skutkach zdrowotnych zanieczyszczenia powietrza, prowadzenie szerokiej edukacji dotyczącej problemu zanieczyszczonego powietrza i możliwych zachowań oraz czynności zmniejszających ryzyko narażenia na wysokie stężenie w powietrzu pyłu zawieszonego i innych substancji, proszę o informacje, jakie działania planuje Ministerstwo, aby zmniejszyć skalę tego zjawiska i poprawić w ten sposób jakość powietrza oraz jednocześnie bezpieczeństwo wokół placówek?**

MKiŚ prowadzi działania edukacyjne związane z informowaniem o jakości powietrza. Planowane jest rozszerzenie tych działań z uwzględnieniem skutków zdrowotnych zanieczyszczenia powietrza.

Działania w zakresie ograniczenia emisji zanieczyszczeń, w tym emisji pochodzących z transportu, wprowadzane są głównie w ramach programów ochrony powietrza przygotowywanych na poziomie województw. MKiŚ planuje opracowanie wytycznych, które będą wskazywać katalog działań naprawczych możliwych do podjęcia na poziomie gmin i regionów. Posłużą one do przygotowania nowych programów ochrony powietrza i planów działań na rzecz poprawy jakości powietrza wynikających z nowej dyrektywy w sprawie jakości powietrza (AAQD) [1]. Uwzględnią one również działania związane z ograniczaniem emisji z transportu, organizacji szkolnych ulic itp. Decyzje co do wdrożenia konkretnych rozwiązań będą podejmowane na etapie przygotowania nowych programów ochrony powietrza przy uwzględnieniu szerokiej partycypacji społecznej.

Dodatkowo resort klimatu wspiera rozwój elektromobilności, a co za tym idzie ograniczenie emisji w transporcie indywidualnym i zbiorowym. Szczególną rolę odgrywają tu środki z Krajowego Planu Odbudowy, dzięki którym sfinansowano zakup ponad 900 zeroemisyjnych autobusów oraz uruchomiono program NaszEauto – dotacje na zakup nowych samochodów elektrycznych.

3. Jakie działania podejmuje Ministerstwo Klimatu i Środowiska, aby ograniczyć obecność szkodliwych czynników, jakie znalazły się w środowisku w wyniku działalności człowieka? Jakie działania prowadzone są aktualnie, aby monitorować i ograniczać obecność tych czynników?

MKiŚ podejmuje działania legislacyjne mające na celu przeciwdziałanie zanieczyszczeniu naszego kraju odpadami pochodzącymi z tworzyw sztucznych. W maju 2023 r. weszła w życie ustawa [2] wdrażająca Dyrektywę 2019/904 (tzw. dyrektywa SUP) [3]. Ma ona w swoim założeniu ograniczać zużycie produktów jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych, w tym wybranych opakowań, a tym samym zapobiegać przedostawaniu się odpadów do środowiska.

Ustawa w szczególności:

- od 24 maja 2023 r. ustanawia zakaz wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych obejmujący: wszystkie wyroby wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych; patyczki higieniczne, sztucce, talerze, słomki, mieszadełka do napojów, patyczki do balonów; a także pojemniki na posiłki i napoje oraz kubki na napoje ze styropianu,
- zakłada zmniejszenie stosowania opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, takich jak: pojemniki na żywność i kubki na napoje. Zobowiązuje obiekty handlu i gastronomi do pobierania obowiązkowej opłaty za wydanie żywności w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych,
- od 1 lipca 2024 r. zobowiązuje wybranych przedsiębiorców do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne (w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji) lub opakowań wielokrotnego użytku,
- zakłada, że przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będą zobowiązani do zapewnienia finansowania kosztów sprzątania (zagospodarowania) odpadów porzuconych w miejscach publicznych, oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych.

System kaucyjny został wprowadzony ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw [4]. W 2024 roku przeprowadzono kolejną nowelizację przepisów [5]. Wskazany w ustawie system kaucyjny zacznie obowiązywać od 1 października 2025 r.

Do najważniejszych założeń ustawy należą:

- wprowadzenie w Polsce systemu kaucyjnego obejmującego jednorazowe butelki z tworzyw sztucznych do 3 litrów, szklane butelki wielokrotnego użytku do 1,5 litra oraz metalowe puszki o pojemności do 1 litra,
- doliczenie do ceny napojów, przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku objętych systemem kaucyjnym, kaucji, której wysokość zostanie określona w rozporządzeniu. Przy zwrocie opakowań, w celu odzyskania kaucji, nie będzie wymagane okazanie paragonu, gdyż opakowania objęte systemem będą musiały być odpowiednio oznakowane,
- pobieranie kaucji przez wszystkie jednostki handlowe, niezależnie od ich powierzchni, jeżeli oferują one napoje w opakowaniach objętych systemem. Puste opakowania objęte systemem kaucyjnym będzie można zwracać w jednostkach handlowych o powierzchni powyżej 200 m². Jednostki handlowe o

powierzchni poniżej 200 m² będą mogły dobrowolnie przystąpić do systemu w zakresie zbierania pustych opakowań i zwracania kaucji.

Ministerstwo przewiduje, że wprowadzone rozwiązania zwiększą poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, a w efekcie także poziom ich recyklingu. Zakłada się, że wpłyną pozytywnie na zwiększenie świadomości ekologicznej obywateli.

4. **Obecność i stężenie w środowisku substancji, takich jak pestycydy, herbicydy czy fungicydy są badane i oznaczane, a normy ustalone oddzielnie dla każdego rodzaju tych substancji. Czy Ministerstwo w swoich działaniach uwzględnia synergistyczny efekt współistnienia tych substancji i potencjalną zwielokrotnioną toksyczność, która może mieć nie tylko negatywne, w tym kancerogenne działanie na człowieka, ale także może wpływać na zanik bioróżnorodności? Czy podejmuje w związku z tym kroki, aby ograniczyć to zjawisko i wyeliminować potencjalny negatywny wpływ na zdrowie publiczne oraz środowisko naturalne?**

Ustalanie zasad wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, a także ich stosowania pozostaje w kompetencji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Z kolei za określanie warunków udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych odpowiada Minister Zdrowia.

Ponadto, analizując wpływ środków ochrony roślin na środowisko należałoby uwzględnić nie tylko kwestię obecności przedmiotowych substancji w powierzchni ziemi. Istotna jest także obecność w wodach, za co odpowiedzialny jest Minister Infrastruktury.

Niezależnie od powyższego, należy zaznaczyć, że szczegółowe regulacje dotyczące ochrony powierzchni ziemi, w tym m.in. zanieczyszczenia gleby i ziemi, zawarte są w przepisach:

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska [6], zwanej dalej „ustawą Poś”. Ustawa ta obejmuje zanieczyszczenie gleby i ziemi spowodowane przed 30 kwietnia 2007 r., tzw. historyczne zanieczyszczenia powierzchni ziemi,
- ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie [7], zwanej dalej „ustawą szkodową”. Ustawa ta obejmuje zanieczyszczenie gleby i ziemi powstałe po 30 kwietnia 2007 r., tzw. szkody w środowisku w powierzchni ziemi powstałe w wyniku działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku.

Przepisy obu ustaw są analogiczne w zakresie procedur postępowania, organów administracji właściwych do przedmiotowej sprawy, kryterium oraz sposobu oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska, dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko (wpływ starych i nowych zanieczyszczeń na zdrowie) oraz sposobu przeprowadzenia remediacji.

Organem ochrony środowiska właściwym do spraw historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi oraz do szkód w środowisku jest regionalny dyrektor ochrony środowiska (RDOŚ).

Ochrona powierzchni ziemi polega między innymi na zapobieganiu zanieczyszczeniu powierzchni ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz jej remediacji [8]. Zgodnie z art. 101a ust. 1 ustawy Poś, kryterium oceny, czy dana gleba lub ziemia jest zanieczyszczona jest przekroczenie dopuszczalnej zawartości substancji powodującej ryzyko w glebie lub w ziemi. Na podstawie art. 101a ust. 5 ustawy Poś zostało

wydane rozporządzenie w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi [9]. Określono w nim sposób prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi, w tym m.in. substancje powodujące ryzyko szczególnie istotne dla ochrony powierzchni ziemi, ich dopuszczalne zawartości w glebie i w ziemi, etapy identyfikacji terenów zanieczyszczonych, sposób prowadzenia oraz referencyjne metodyki wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi. W załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia określono rodzaje działalności mogących z dużym prawdopodobieństwem powodować historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi wraz ze wskazaniem przykładowych dla danego rodzaju działalności zanieczyszczeń. Wśród substancji powodujących ryzyko szczególnie istotnych dla ochrony powierzchni ziemi wskazano między innymi wybrane pestycydy. Ponadto przedmiotowe przepisy przewidują również sposób określania dopuszczalnej zawartości w glebie i w ziemi substancji powodującej ryzyko, która nie została wprost wymieniona na liście. Przy takiej ocenie bierze się pod uwagę analizę wpływu obecności tej substancji w glebie lub w ziemi na zdrowie ludzi i stan środowiska[10].

W przypadku stwierdzenia historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi lub szkody w środowisku w powierzchni ziemi istnieje obowiązek przeprowadzenia remediacji. Przez remediację rozumie się [11] poddanie gleby, ziemi i wód gruntowych działaniom mającym na celu usunięcie lub zmniejszenie ilości substancji powodujących ryzyko, ich kontrolowanie oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się, tak aby teren zanieczyszczony przestał stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, z uwzględnieniem obecnego i planowanego w przyszłości sposobu użytkowania terenu. Remediacja może polegać na samooczyszczaniu, jeżeli przynosi największe korzyści dla środowiska. Przeprowadza się ją zgodnie z ustalonym w drodze decyzji administracyjnej planem remediacji [12].

Plan remediacji zawiera między innymi ocenę występowania znaczącego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska. Dokonując tej oceny uwzględnia się [13] w szczególności:

- postać chemiczną, w jakiej występuje zanieczyszczenie i jego biodostępność;
- możliwość rozprzestrzeniania się zanieczyszczenia;
- potencjalne drogi narażenia, z uwzględnieniem rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w zależności od właściwości gleby, ukształtowania, budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych, a także pokrycia terenu;
- środowisko oraz ludzi, którzy mogliby ucierpieć w wyniku zanieczyszczenia;
- występowanie na terenie zanieczyszczonym i w jego okolicy zwłaszcza gruntów uprawnych, ogrodów, parków, placów zabaw, terenów sportowych, budynków mieszkalnych i użytkowych, form ochrony przyrody, zasobów wody pitnej i ujęć wody.

Aktualnie prowadzone są prace legislacyjne związane z projektem nowego rozporządzenia MKiŚ w sprawie oceny występowania znaczącego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska w przypadku zanieczyszczenia powierzchni ziemi (nr 600 w wykazie prac MKiŚ)[14]. Projekt znajduje się na etapie uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania.

Niezależnie od obowiązujących przepisów krajowych dotyczących ochrony powierzchni ziemi informuję, że na poziomie Unii Europejskiej prowadzone są zaawansowane prace legislacyjne projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie monitorowania i odporności gleb (prawo o monitorowaniu gleb) [15] (SML- Soil Monitoring Law). Jej celem jest powstrzymanie degradacji i osiągnięcie

zdrowych gleb w całej UE do 2050 r. Dyrektywa dotyczy wszystkich gleb w Unii Europejskiej. Projekt dyrektywy wprowadza obowiązek między innymi ustanowienia ram monitorowania zdrowia gleb w wyznaczonych jednostkach glebowych i okręgach glebowych. Ramy monitorowania opierają się na wskaźnikach i kryteriach zdrowia gleby. Na podstawie otrzymanych wyników monitoringu dokonywana będzie ocena stanu gleb.

Ponadto, wniosek zobowiązuje państwa członkowskie między innymi do zidentyfikowania wszystkich potencjalnie zanieczyszczonych miejsc i zebrania ich w publicznie dostępnym rejestrze, a następnie przeprowadzenia badań tych miejsc i podjęcia działań ograniczających ryzyko w miejscach, w których stwierdzono niedopuszczalne dla zdrowia ludzi i środowiska zagrożenie.

Warto nadmienić, że w najważniejszym dokumencie strategicznym dotyczącym ww. zagadnień, tj. „Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej” (PEP2030) - nie ma odniesienia do substancji takich jak pestycydy, herbicydy czy fungicydy.

Jednakże w kierunku interwencji pod nazwą „Zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód”, realizowane jest m.in. przez zadanie mające na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych (zadanie pod nazwą „Realizacja Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”).

W ramach ww. kierunku interwencji m.in. ośrodki doradztwa rolniczego realizowały działania szkoleniowo-doradcze dla rolników w zakresie ochrony wód przed azotanami pochodzenia rolniczego. Natomiast Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza przy współpracy z Instytutem Technologiczno-Przyrodniczym - Państwowym Instytutem Badawczym (ITP-PIB) oraz Instytutem Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowym Instytutem Badawczym (IUNG-PIB) ukończyła prace nad programem INTER-NAW. Jest to program wspierający decyzje agrochemiczne w celu optymalizacji nawożenia i ochrony wód przed zanieczyszczeniami pochodzenia rolniczego.

W ramach programu opracowano także algorytm obliczeniowy dla wskaźnika wysycenia gleb fosforem.

Można więc stwierdzić, że w ramach PEP2030 - pomimo nieobecności w ramach zadań działań związanych z redukcją użycia pestycydów itd - podejmowane są działania wspierające. Są to starania mające na celu ograniczenie zanieczyszczenia gleb i wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych i wyeliminowanie potencjalnego negatywnego wpływu na zdrowie publiczne oraz środowisko naturalne.

- 5. Jednorazowe papierosy elektroniczne to nie tylko negatywny wpływ na zdrowie, w szczególności zdrowie dzieci, ale także duży problem z odpadami, jakie generują te produkty. Nie są selektywnie zbierane w sposób efektywny i nie są poddawane recyklingowi, a zawierają substancje, które mogą mieć istotny negatywny wpływ na środowisko naturalne (jednorazowy plastik, baterie), a tym samym wtórny wpływ na zdrowie ludzkie. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska współpracuje z innymi resortami w celu wprowadzenia zakazu obrotu tymi produktami i zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska nimi wywołanym?**

Należy zaznaczyć, że tylko dzięki odpowiedniemu zbieraniu zużytego sprzętu oraz zużytych baterii i ich przekazywaniu do wyspecjalizowanych zakładów przetwarzania można zapewnić bezpieczny i efektywny proces recyklingu. Dobrze zorganizowana zbiórka oraz przetwarzanie odpadów mają kluczowe znaczenie dla ochrony środowiska, ponieważ zapobiegają przedostawaniu się niebezpiecznych substancji do gleby, wód gruntowych oraz atmosfery. Właściwie przeprowadzony proces recyklingu pozwala także na odzysk cennych surowców, które mogą zostać ponownie wykorzystane w produkcji. Współpraca wszystkich stron – m.in. producentów, konsumentów, punktów zbiórki oraz zakładów przetwarzania – pozwoli uniknąć sytuacji, w której zużyty sprzęt czy zużyte baterie trafiają na wysypiska lub do innych nieodpowiednich miejsc, gdzie mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska.

Jeśli zaś chodzi o działania legislacyjne to, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniającego dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylającego dyrektywę 2006/66/WE [16], każda osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca do obrotu produkty z wbudowanymi bateriami przenośnymi zapewnia, aby baterie te były łatwe do usunięcia i wymiany przez użytkownika końcowego w dowolnym momencie cyklu życia produktu. Obowiązek ten ma zastosowanie wyłącznie do całej baterii, a nie do pojedynczych ogniw lub innych części wchodzących w ich skład. Zgodnie z art. 96 ust. 2 lit. a ww. rozporządzenia, obowiązek ten wejdzie w życie 18 lutego 2027 r.

6. Według ekspertów z Polskiego Alarmu Smogowego, z powodu zawieszenia Programu „Czyste Powietrze” zostanie złożone około 100 tys. mniej wniosków o dofinansowanie wymiany źródeł ciepła i poprawy efektywności energetycznej budynków. Jakie są plany Ministerstwa na odrobienie tej straty i utrzymania dynamiki, jaka była obserwowana w poprzednich latach?

Po 6 latach funkcjonowania Program „Czyste Powietrze” potrzebował gruntownej przebudowy w celu uszczelnienia wydatkowania środków publicznych i zabezpieczenie beneficjentów przed najczęściej występującymi nadużyciami. Jednym z głównych celów wprowadzanych zmian w funkcjonowaniu programu „Czyste Powietrze” jest też usprawnienie jego realizacji. Priorytetem MKiŚ pozostają działania na rzecz ochrony czystego powietrza i podnoszenia efektywności energetycznej budynków.

W ramach mechanizmów uszczelniających wydatkowanie środków publicznych i wspierających beneficjentów wprowadzono mechanizm Operatora programu „Czyste Powietrze”. Operator ma zapewnić najuboższej grupie społeczeństwa - zagrożonej ubóstwem energetycznym - pomoc w aplikowaniu, rozliczaniu i przeprowadzeniu inwestycji w ramach programu.

Dzięki wprowadzonym zmianom wydatkowane środki publiczne będą kierowane do osób najbardziej potrzebujących wsparcia. W konsekwencji wprowadzone modyfikacje przełożą się na sprawniejszą pracę:

- wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW),
- pracowników gmin w Punktach Konsultacyjno-Informacyjnych,
- firm wykonawczych.

Nabór w nowej edycji programu został wznowiony 31 marca br. Dla osób, które nie zdążyły złożyć wniosku, a są w trakcie inwestycji lub ją zakończyły przed 28 listopada 2024 r., uwzględniono dłuższy okres kwalifikowalności kosztów (od 28 maja 2024 r.)

Mając na uwadze ewentualne zmniejszenie zainteresowania programem „Czyste Powietrze”, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) zamierza podjąć intensywne działania informacyjno-promocyjne zarówno w skali ogólnopolskiej, jak i na niższym szczeblu we współpracy z wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminami. W ramach tych działań przygotowane zostaną m.in.: nowe materiały typu poradniki, foldery, ulotki.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kłoska
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Podstawa prawna:

- [1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2881 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32024L2881>.
- [2] Ustawa z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. poz. 877), <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2023/877>.
- [3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019L0904>.
- [4] Dz.U. 2023 poz. 1852, <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20230001852>.
- [5] Ustawa z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2024 poz. 1911), <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20240001911>.
- [6] Dz.U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.
- [7] Dz. U. z 2020 r. poz. 2187.
- [8] Art. 101 pkt 3 ustawy Poś.
- [9] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz.U. z 2016 r., poz. 1395, z 2024 r. poz. 1657).
- [10] §4 rozporządzenia w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi.
- [11] Art. 3 pkt. 31b ustawy Poś.
- [12] Zgodnie art. 101l ust. 3 pkt 6, art. 101m ust. 2 pkt 1 lit. d oraz art.101o ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy Poś, a także art. 13 ust. 2a pkt 6, art. 15 ust. 2 pkt 3 lit. a tiret czwarte oraz art. 17 ust. 2a pkt 1 lit. d ustawy szkodowej.
- [13] Art. 101p ust. 1 ustawy Poś oraz art. 17b ust. 1 ustawy szkodowej.
- [14] Na podstawie art. 101p ust. 3 ustawy Poś.
- [15] COM (2023) 416 final
- [16] <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32023R1542>.

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	3651360.14726772.11963717
Nazwa dokumentu	odp MKiŚ na wystąpienie Przewodn. Zespołu Rodzice dla klimatu.pdf
Tytuł dokumentu	odp MKiŚ na wystąpienie Przewodn. Zespołu Rodzice dla klimatu
Sygnatura dokumentu	BM-WP.050.29.2025
Data dokumentu	11.04.2025 00:00:00
Skrót dokumentu	6D131F14FA1E0833680ED0B9BE628A0DBFF74A 2A
Wersja dokumentu	1.39
Data podpisu	11.04.2025
Sygnatariusz	Paulina Hennig-Kloska; Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Stanowisko	Minister Klimatu i Środowiska
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.126.31.31.
Data wydruku:	11.04.2025 11:20:17
Autor wydruku:	Piaścińska Katarzyna